

Χρύσα Γκοτζαμάνη

Το κρίνο της κοιλάδας

ΑΘΗΝΑ

2021

ΣΧΟΛΗ ΠΥΡΟΔΟΤΗΣΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΟΡΕΙΑ

Η Χρύσα Γιοτζαμάνη γεννήθηκε στην Εύβοια, ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Έργα της έχουν διακριθεί σε λογοτεχνικούς διαγωνισμούς. Το Θεατρικό « Πρέπει ή Έπρεπε» απέσπασε το τρίτο βραβείο στο 39ο διαγωνισμό της Πανελλήνιας Ένωσης Λογοτεχνών το 2020.

Email: chrisagotzamani@gmail.com

Τηλ: 6983500655

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2020 – Μάιος 2021) με εισηγητές τους Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη και Θανάση Τριαρίδη.

Το θεατρικό έργο «Το κρίνο της κοιλάδας» της Χρύσας Γιοτζαμάνη διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν έργο στην σκηνή παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με την συγγραφέα.

Το Κρίνο της Κοιλιάδας

Πρόσωπα:

Ήρα : 15 μαθήτρια

Ρίτα : 45 μητέρα της Ήρας

Κάτια : 15 φίλη της Ήρας

Εύα : 45 φίλη της Ρίτας

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Ήρα βρίσκεται στην εφηβεία, εξερευνά την σεξουαλικότητά της. Με την Κάτια, την κολλητή της, παραγγέλνουν ένα δονητή ο οποίος καταλήγει στα χέρια της μητέρας.

Μητέρα και κόρη συγκρούονται. Η μητέρα ψάχνει τρόπους να καταστείλει τη σεξουαλικότητα της κόρης της. Η Εύα, (φίλη της μητέρας) της προτείνει να αγοράσει το «κρίνο της κοιλιάδας» ένα φυτό με κατευναστικές ιδιότητες. Το αγοράζει φτιάχνει αφέψημα και πίνουν τα βράδια.

Η Ρίτα λέει στην Εύα ότι Ήρα έχει καθυστέρηση, Η Εύα έχει την υπόνοια ότι η έφηβη είναι έγκυος. Η μητέρα αγχωμένη εκφράζει τις υποψίες της στην κόρη. Η Ήρα με εριστική διάθεση, παραδέχεται ότι είναι σεξουαλικά υπερδραστήρια.

Οι έφηβες, εντός και εκτός σχολείου αντιμετωπίζουν διάφορα προβλήματα τα οποία προσπαθούν να λύσουν. Οργανώνουν ακτιβιστική δράση θέλοντας να δείξουν ότι δεν ντρέπονται για το σώμα τους. Στο τέλος η Ρίτα θα σταθεί στο πλευρό τους.

Σκηηνικά: Εφηβικό δωμάτιο και μεσοαστικό σαλόνι.

1^η σκηνή

Οι δυο έφηβες είναι καθισμένες δίπλα – δίπλα πάνω στο κρεβάτι, πάνω στα πόδια τους είναι ακουμπισμένο ένα λάπτοπ.

Ήρα : Στις πέντε δεν είπαμε;

Κάτια: Ναι.

Ήρα: Που είναι;

Κάτια: Ξέρω ‘γω.

Ήρα: Ορίστε πέντε και είκοσι και μόνο εμείς είμαστε μέσα...

Κάτια: Ξέρεις πόσο μου τη σπάνε αυτά;

Ήρα: Εγώ πάντως άλλη κοπάνα δεν κάνω για μαλακίες.

Κάτια: Όχι, όχι. Γερμανικά θα πάμε κανονικά.

Ήρα: Εννοείται.

Κάτια: Τι ωραιος που ήταν προχθές ο Γιόχαν;

Ήρα: Και η μπλούζα που φόραγε...

Κάτια: Είχε βάλει από πάνω και κείνο το γαμάτο φουλάρι με το...

Ήρα: Μιλάμε ο τύπος είναι θεός...

Κάτια: Αν δεν ήταν ο Γιόχαν σιγά μην πάταγα Γερμανικά.

Ήρα: *(Αγκυλιάζει την Κάτια θεατρνίστικα)* Μωρό μου! Αααα! αυτός είναι άντρας...

Κάτια: Έλα, κι ο Ντάνος καλός είναι.

Ήρα: Καλός είναι, αλλά που είναι; *(πειράζει το πληκτρολόγιο)*

Κάτια: Τι ώρα πήγε;

Ήρα: *(της δείχνει την οθόνη)* Και είκοσι τέσσερα.

Κάτια: Ήθελα να ‘ξερα τι πάθανε και μας κρεμάσανε έτσι;

Ήρα: Να δεις θα έχουν ξεχαστεί πάλι σε κανένα γκέιμ ή θα κοιμούνται.

Κάτια: Λες;

Ήρα: Σίγουρα. Τους είδες με τι μάτια ήρθανε σχολείο;

Κάτια: Καλά λες, ο άλλος κοιμόταν κανονικά στο θρανίο.

Ήρα: Τους άκουσα που λέγανε κάτι για φωνές στις τέσσερις δεν πολυκατάλαβα.

Κάτια: Αφού ουρλιάζουν, κάνουν σαν βλαμμένα, θα τους πήρε χαμπάρι κανας γέρος ξημερώματα και θα τους έβαλε κωλόχερο.

Ήρα: Μιλάμε το καινε.

Κάτια: Ναι ρε φίλε, πως κάνουν έτσι με τα παιχνίδια;

Ήρα: Να σου πω; Να ετοιμαζόμαστε σιγά- σιγά;

Κάτια: Καλά, προλαβαίνουμε.

Ήρα: Θέλω να σου δείξω κάτι μπότες που είδα στη βιτρίνα.

Κάτια: *(Πάει στον καθρέφτη πειράζει τα μαλλιά της)* Λέω να βάψω τις αφέλεις μισές μπλε – μισές ροζ.

Ήρα: Το μπλε πάνω;

Κάτια: Όχι, δεξιά πλευρά ροζ, αριστερή μπλε.

Ήρα: Ωωω. Τέλειο. Που το είδες;

Κάτια: Έτσι, μόνη μου το σκέφτηκα.

Ήρα: *(Πάει δίπλα στην Κάτια, βάζει λίγο λιπ κλος, βουρτσίζει τα μαλλιά της)* Θέλω και ‘γω, αλλά η μάνα μου είναι ακόμα τρελαμένη με το σκουλαρίκι.

Κάτια: Σιγά μωρέ, λες και φαίνεται.

Ήρα: Το ξέρω αλλά... Μ’ έχει προήξει, ειδικά μετά τη μόλυνση που έκανε.

Κάτια: Ναι γαμώτο, τι γιαντεμιά;

Ήρα: Μόνο σε μένα.

Κάτια: Θέλεις να κάνουμε μαζί τα μαλλιά ίδια σαν διδυμες;

Ήρα: Μπααα. Ίσως πιο μετά. Να πείσω πρώτα τη γιαγιά, αυτή τη μαμά και έτσι να με αφήσει.

Κάτια: Το καλοκαίρι που δεν θα έχουμε σχολείο.

Ήρα: *(Σκώβει φοράει το ένα παπούτσι, σταματάει, ονειροπόλα)* Φαντάσου εικόνα... πάω καμιά βδομάδα να μείνω με τη γιαγιά, την ψήνω, πάμε κομμωτήριο και τα κάνω όπως η Μπίλι Αίλις. Θα φρικάρει και δε θα μπορεί να πει τίποτα γιατί θα το έχω κάνει με τη γιαγιούλα.

Κάτια: Πολύ κουλ τυπάκι η γιαγιά.

Ήρα: Ναι το χρυσό μου, μια αγκαλίτσα, δύο φιλάκια και δε μου χαλάει χατίρι.

Κάτια: Σε ζηλεύω.

Ήρα: Εσύ; Να ξέρεις είσαι πολύ τυχερή που οι δικοί σου δεν έχουν κολλήματα.

Κάτια: Μη το λες. Δεν έχουν σ' αυτά έχουν σ' άλλα.

Ήρα: Έλα τώρα, επειδή σου την λένε για το διάβασμα;

Κάτια: Λίγο είναι;

Ήρα: Όχι, όμως παραδέξου το μπορείς και καλύτερα.

Κάτια: *(με παράπονο)* Δεκαεφτά και τέσσερα έβγαλα.

Ήρα: Αν είχες πάει δεκαοχτώ δε θα σου λέγανε τίποτα.

Κάτια: Το ξέρω, αλλά... Με γάμησε η Σαμαρά.

Ήρα: Πολύ σκατόψυχη.

Κάτια: Μη μιλάς εσύ. Είκοσι σου έβαλε.

Ήρα: Ξεσπίστηκα όμως, ζύπναγα με τα αρχαία στο μαξιλάρι.

Κάτια: Τι είπε η μάνα σου;

Ἡρα: Τι να πει μωρέ; Τίποτα!

Κάτια: Δεν τσίλαρε καθόλου;

Ἡρα: Όχι! Παίρνω σχεδόν είκοσι και πάλι δε με αφήνει ούτε τα μισά από σένα να κάνω.

Κάτια: Φοβάται, γιατί είναι μόνη της.

Ἡρα: Μη το ανοίξουμε το θέμα...

Κάτια: Οχι! Πάμε;

Ἡρα: Μισό, να δω μήπως μπήκανε.

Κάτια: *(κοιτάζει το κινητό)* Πρέπει να φύγουμε.

Ἡρα: Το ξέρω, μισό. *(ανοίγει πάλι το λαπ τοπ)*

Κάτια: Εσύ έλεγες για τις μπότες...

Ἡρα: Περιμένε δεν θα μπω, απλά από περιέργεια.

Κάτια: *(με αγωνία)* Λοιπόν;

Ἡρα: Τίποτα.

Κάτια: *(απογοητευμένα)* Καλά τα λέω ζαβά....

Ἡρα: Να σου πω; Το άλλο το δοκίμασες;

Κάτια: Ποιο;

Ἡρα: Αυτό με τη μπανάνα;

Κάτια: Ναι....

Ἡρα: Και;

Κάτια: Μια μαλακία και μισή. Ήταν μαλακή και παραλίγο να πνιγώ.

Ἡρα: *(Γελάει κάπως ψεύτικα)* Χαχαχαχ!!!

Κάτια: Ναι! Γέλα. Ξέρεις τι λέω; Αυτά με τις μπανάνες και τα καρότα είναι βλακείες πρέπει να πάρουμε αξεσουάρ, για να έχουμε την αίσθηση.

Ήρα: Τι είδους αζεσουάρ;

Κάτια: *(κομπιάζει)* Πως το λένε; Έναν δονητή ας πούμε.

Ήρα: *(γελάει)* Έχεις ξεφύγει τελείως;

Κάτια: *(πολύ σοβαρά)* Γιατί;

Ήρα: Καλά πάμε τώρα και τα λέμε στο δρόμο.

Στιγμαίο σκοτάδι.

Ήρα: Δεν μου είπες τελικά. Πως σου φάνηκαν οι μπότες;

Κάτια: Μια χαρά, πάρτες.

Ήρα: Δεν ξέρω... ωραίες είναι αλλά... το τακούνι... είναι κάπως...

Κάτια: Μια χαρά είναι, θα σου δίνει και ύψος.

Ήρα: Ναι αλλά... μήπως παραείναι ψηλό για κάθε μέρα;

Κάτια: Μη τις παίρνεις.

Ήρα: Τι έπαθες;

Κάτια: *(Ανοίγει το Λάπτοπ)* Τίποτα.

Ήρα: Έλα σε ξέρω, δεν είσαι δω.

Κάτια: Τα βλαμμένα ακόμα δεν μπήκανε.

Ήρα: Γι' αυτό είσαι έτσι;

Κάτια: Σιγά, χέστηκα.

Ήρα: Τότε;

Κάτια: Σκεφτόμουν αυτό με τ' αζεσουάρ...

Ήρα: *(Πάει στον καθρέφτη, κάνει γκριμάτσες, πειράζει ένα στυράκι)* Άντε πάλι.

Κάτια: Τις προάλλες μου έλεγε η Σοφία ότι με το δονητή μπορείς να εξασκηθείς και να μην φαίνεσαι πρωτόρα.

Ήρα: Ποια Σοφία; Η κατεστραμένη;

Κάτια: Ναι.

Ήρα: Χαχαχαχ... Αυτή έχει πάει με το μισό σχολείο δεν χρειάζεται εξάσκηση.

Κάτια: Χαχαχαχ... Ναι, μιλούσε για πριν.

Ήρα: Άσε μας κάτω.

Κάτια: Έλα να δεις τι βρήκα;

Ήρα: *(Συνεχίζει να πειράζει το πρόσωπό της)* Τιιι;

Κάτια: Έλα.

Ήρα: *(κοιτάζει την οθόνη, γουρλώνει τα μάτια, ξεροκαταπίνει)* Πας καλά παιδάκι μου;

Κάτια: Χαλάρωσε, πλάκα δεν έχουν.

Ήρα: Ιιιι, είναι αηδιαστικά.

Κάτια: Ναι, αλλά θα μας βοηθήσουν να κάνουμε πράκτις εξερσάιζ.

Ήρα: Σόρι κιόλας αλλά έτσι όπως τα βλέπεις σε φτιάχνουν;

Κάτια: Όχι, αλλά θα εξοικειωθούμε.

Ήρα: *(ειρωνικά)* Σαν τα κάρτ; Θα μάθουμε να οδηγούμε;

Κάτια: Ουκ ου. Καλύτερο, φλάιτ σιμιουλέιτορ. Θα πετάμε.

(Γελάνε)

Ήρα: *(Της σπρώχνει το κεφάλι)* Είσαι ηλίθια. Πω, πω είναι αηδιαστικά.

Κάτια: Πρέπει να συνηθίζουμε σιγά σιγά.

Ήρα: Και τεράστια.

Κάτια: Έχει διάφορα σάιζ.

Ἡρα: Χαχαχαχ.

Κάτια: Αλήθεια!

Ἡρα: Για να δω.

Κάτια: Ορίστε.

Ἡρα: Ωχ έχει και χρωματιστά, για πήγαινε στο σμολ.

Κάτια: Μια σταλιά είναι αυτά.

Ἡρα: Καλύτερα. Δεν είναι τόσο τρομαχτικά. *(δείχνει)* Να αυτό το φλούο φούζια.

Κάτια: *(ψάχνει λίγο)* Εγώ λέω αυτό, που έχει φυσιολογικό μέγεθος.

Ἡρα: *(της ρίχνει ακωνιά)* Και εσύ που το ξέρεις;

Κάτια: Αφού το γράφει.

Ἡρα: Αααα!

Κάτια: Λοιπόν έλλεισε;

Ἡρα: Κάτσε να το σκεφτούμε πρώτα.

Κάτια: Τι να σκεφτούμε μωρέ;

Ἡρα: Η αλήθεια είναι ότι κωλώνω λίγο.

Κάτια: Να σου θυμίσω τους άλλους που μιλάνε και 'μεις κοιτάμε σαν χαζά;

Ἡρα: *(δείχνει με το δάκτυλο)* Ντουζ πουά.

Κάτια: Προχθές μας κοροϊδεύανε που δεν ξέραμε το στραπόν.

Ἡρα: Εντάξει, αλλά πώς τα αγοράζεις; Τα παραγγέλνεις;

Κάτια: Θα μας τα φέρουν σπίτι. Κοίτα τι γράφει; παράδοση κατ' οίκον όλο το εικοσιτετράωρο.

Ἡρα: Να βάλουμε παράδοση δυόμισι με τρεισήμισι, που δεν έχει γυρίσει ακόμα η μάνα μου.

Κάτια: Εννοείται! Με γεια μας.

(γελάνε ξεκαρδιστικά).

(ακούγεται κουδούνισμα από τον υπολογιστή)

Κάτια: Να τα! τα πουλάκια μου, μπήκανε.

Ήρα: Τέτοια ώρα; παράτα τους.

Κάτια: Είναι και τα κορίτσια μέσα.

Ήρα: Είμαι σίγουρη, τα βλαμμένα θα παίζουνε και τα κορίτσια θα μιλάνε. Μου τη σπάει που θέλουνε να μπαίνουμε στο ντίσκορντ για να μπορούν να παίζουν ταυτόχρονα.

Κάτια: Μαλακία πλατφόρμα. Στο μέσεντζερ είναι καλύτερα, είμαστε μέσα όλοι μαζί, δεν χαζεύει ο ένας στο γκέιμ κι ο άλλος τα βυζιά της Μινάζ.

Ήρα: Κατάλαβες τι κάνουν; Θέλουν να κάνουν παρέα μαζί μας, αλλά να μη χάσουν και την άνεσή τους.

Κάτια: Μπαίνω.

Ήρα: *(κοφτά)* Όχι.

Κάτια: Γιατί;

Ήρα: Έχω ξεενερώσει.

Κάτια: Τι σ' έπιασε τώρα;

Ήρα: Δεν έχω όρεξη,

Κάτια: Έλα, λίγο, για τη φάση.

Ήρα: Τσου. Πρέπει να τελειώσω μια έκθεση για το φροντιστήριο.

Κάτια: Τότε φεύγω.

Ήρα: *(άχρωμα, χωρίς να το εννοεί)* Άμα θέλεις κάτσε λίγο, να δούμε το καινούργιο επεισόδιο από το Βαμπάιρ Ντάιαριζ.

Κάτια: Μπα θα φύγω.

Ήρα: Καλά τα λέμε.

Σκοτάδι.

2^η Σκηνή

(Σαλόνι μεσοαστικού διαμερίσματος ενιαία στο βάθος φαίνεται και η κουζίνα)

(Η Ήρα επιστρέφει από το σχολείο είναι αφηρημένη)

Ρίτα: Καλώς το μωρό μου.

Ήρα: *(ζαφνιάζεται)* Εδώ είσαι;

Ρίτα: Μην χαιρέσαι τόσο που με βρήκες σπίτι.

Ήρα: Δεν πήγες δουλειά σήμερα;

Ρίτα: Πήγα αλλά είχαμε στάση εργασίας και γύρισα νωρίτερα.

Ήρα: Αααα!

Ρίτα: Φιλάκι;

Ήρα: Τώρα ν' αφήσω την τσάντα μου.

Ρίτα: Θα βάλω να φάμε μαζί, είναι ευκαιρία να δω λίγο το κοριτσάκι μου.

Ήρα: Οκ!

(Η Ρίτα πηγαίνει στην κουζίνα, η Ήρα πετάει την τσάντα, πάει στην γωνία και παίρνει τηλέφωνο την Κάτια μιλάει σιγά)

Ήρα: Μαλάκα τη γαμήσαμε... η μάνα μου είναι σπίτι... τι λες;... πως να μην κάνω έτσι;... κι άμα το φέρουνε;... το ελπίζω... δίκιο έχεις χθες το παραγγείλαμε, τι στο διάολο, κατευθείαν... σωστά θα είμαι ψύχραιμη, θα πω ότι είναι κάτι δικό σου που το φέρανε εδώ... θα σε πάρω μετά... φιλιά.

Ρίτα: Έλα μωρό μου έτοιμο το τραπέζι.

Ήρα: Τώρα. *(πηγαίνοντας προς την κουζίνα)* Τι έχουμε;

Ρίτα: Μακαρόνια με κιμά.

Ἡρα: Ωραία. *(τρώει μια πιρουνιά)*

Ρίτα: Λοιπόν πως ήταν η μέρα σου;

Ἡρα: Τά ίδια. *(σπρώχνει το πιάτο και αφήνει το πιρούνι)*

Ρίτα: Δεν σου αρέσει;

Ἡρα: Δεν έχω όρεξη.

Ρίτα: Μα, είναι το αγαπημένο σου.

Ἡρα: Απλά δεν έχω όρεξη. *(σηκώνεται)*

Ρίτα: Στάσου λίγο.

Ἡρα: Τι; έχω διάβασμα.

Ρίτα: *(σηκώνεται την παίρνει αγκαλιά την κατευθύνει προς τον καναπέ)* Σήμερα που γύρισα νωρίτερα... κάτσε να τα πούμε λιγάκι.

Ἡρα: Έχω διάβασμα. Μπέσα.

Ρίτα: Το ξέρω αλλά και 'γω δε σε βλέπω καθόλου. *(την φιλάει στα μαλλιά)* Κλείνεσαι στο δωμάτιο σου και βγαίνεις σαν το φάντασμα παίρνεις κάτι το τρως στα όρθια και πάλι μέσα. Παλιά κάναμε τόσα πράγματα μαζί και τώρα; Τίποτα. Ούτε στα ψώνια δεν με θέλεις μαζί σου.

Ἡρα: Αφού πάω με τα κορίτσια, καμία μάνα δεν έρχεται.

Ρίτα: Εγώ δεν λέω να έρθω όταν πας με τις φίλες σου, λέω να πάμε οι δυο μας μια μέρα να χαζέψουμε βιτρίνες, θα σου ψωνίσω ότι θέλεις, θα πιούμε καφεδάκι... δεν θα 'ναι ωραία;

Ἡρα: Θα μου πάρεις ότι θέλω ή ότι θέλεις;

Ρίτα: Ότι θέλεις εσύ, αρκεί να κρύβουμε και τίποτα, ε;

Ἡρα: Το ξέρεις δεν βγαίνω ξέκωλο, δεν μ' αρέσει.

Ρίτα: *(γελάει)* Το ξέρω, το ξέρω, ότι θέλεις εσύ.

Ἡρα: Εντάξει; Να πάω μέσα τώρα;

Ρίτα: Κάτσε λίγο, για πες με το σχολείο όλα καλά;

Ήρα: Ναι.

Ρίτα: Με τις παρέες σου;

Ήρα: Τι;

Ρίτα: Έχεις παρέες; Μόνο την Κάτια βλέπω να έρχεται. Παλιότερα...

Ήρα: Οχού τι θέλεις;

Ρίτα: Απλά ανησυχώ.

Ήρα: Πέρσι ανησυχούσες που μετά το παρκάκι μαζευόμασταν στο δωμάτιο μου.

Ρίτα: Ε φοβόμουν μη τυχόν σε αποσυντόνιζαν και σταματούσες να διαβάζεις.

Ήρα: Αρχίσαμε πάλι; Δεκαεννιά και έξι γενικός μέσος όρος, τι άλλο θέλεις;

Ρίτα: Τίποτα, τίποτα αγάπη μου. Όλα καλά με το σχολείο, άλλο με ανησυχεί.

Ήρα: Επιτέλους πες το να τελειώνουμε. Μια ώρα το φέρνεις γύρω γύρω.

Ρίτα: (κομπιάζει) Σήμερα...

Ήρα: (Χλομιάζει) Ναι...

Ρίτα: Ήρθε ένας κούριερ...

Ήρα: Ε;

Ρίτα: Ήρθε ένας κούριερ και ήθελε να παραλάβεις κάτι προσωπικά.

Ήρα: (Μουρμουρίζει) Ω ρε πούστη!

Ρίτα: Τι είπες;

Ήρα: Τίποτα. (αδιάφορα) Τι είπε; θα ξανάρθει;

Ρίτα: Επέμενε. Του εξήγησα ότι τέτοια ώρα είσαι σχολείο και είναι αδύνατο να παραλάβεις.

(Η Ήρα έχει παγώσει και την κοιτάζει έντρομη)

Ρίτα: Του εξήγησα ότι είμαι η μητέρα σου και μπορώ να το παραλάβω. Αρνήσιταν πεισματικά. Όμως εγώ επέμενα, με τα πολλά έφερα το διαβατήριό σου υπέγραψα αντί για σένα και το πήρα.

(Η Ήρα εξακολουθεί να την κοιτάζει αμίλητη)

Ρίτα: Τι έχεις παραγγείλει;

Ήρα: Εγώ; Τίποτα.

Ρίτα: Πως τίποτα; Κι αυτό που ήρθε για σένα τι είναι;

Ήρα: Ξέρω γω, μπορεί να... να είναι από κάτι ιντρνετικούς διαγωνισμούς που έχω πάρει μέρος, ξέρεις... βάζουν κάτι χαζοδωράκια.

Ρίτα: Σε τέτοια συσκευασία δεν βάζουν δωράκια περιοδικών, που έχεις μπλέξει παιδί μου;

Ήρα: Άσε μας ρε μάνα.

Ρίτα: Άσε μας ρε μάνα; *(Βγάζει το κουτί κάτω από το τραπέζάκι του σαλονιού, το ανοίγει, η Ήρα είναι έτοιμη να κλάψει, η Ρίτα ανοίγει το κουτί και εμφανίζει το δονητή.)* Τι είναι αυτό Ήρα;

Ήρα: Δε δεν ξέρω.

Ρίτα: Απαιτώ αμέσως να μάθω τι είναι αυτό το πράγμα.

Ήρα: *(αλλάζει ύφος, γίνεται εριστική)* Αυτό; αυτό είναι ένας δονητής.

Ρίτα: Τι τον θέλεις εσύ τον δονητή;

Ήρα: *(Ειρωνικά)* Είπα να σου κάνω ένα δωράκι μπας και ηρεμίσεις.

Ρίτα: *(Την χαστουκίζει)* Πως τολμάς; Δεν ντρέπεσαι;

Ήρα: *(βουρκώνει)* Πας καλά μωρέ; Τι βαράς;

Ρίτα: Δεν σε βάρεσα, ήταν αντανακλαστική κίνηση στην αυθάδειά σου.

Ήρα: *(τριβει το μάγουλό της)* Να σου πω κάτι;

Ρίτα: Ακούω.

Ήρα: Άσε καλύτερα.

Ρίτα: Όχι, πες, να δούμε τι έχεις να πεις;

Ήρα: Τα δικά μου αντανακλαστικά θέλουν να σε φτύσουν.

Ρίτα: Είσαι αναιδής.

Ήρα: Θέμα προτύπων.

Ρίτα: *(ξεροκαταπίνει, κλείνει τα μάτια, σφίγγει τα δόντια και τις γροθιές τις, παίρνει βαθιά ανάσα)*
Εδώ. Μην αλλάζεις θέμα, το θέμα μας είναι *(δείχνει το κουτί)* αυτό το πράγμα, τι τον θέλεις τον δονητή Ήρα;

Ήρα: Δεν απαντάω.

Ρίτα: *(Την ταρακουνάει)* Τι τα χρειάζεσαι εσύ αυτά τα πράγματα, Ήρα;

Ήρα: *(μέσα από τα δόντια της)* Γαμώ την υστερία μου γαμώ, *(δυνατά)* σε βαρέθηκα.

Ρίτα: Απαιτώ να μάθω τι δουλειά έχεις εσύ μ' αυτά;

Ήρα: Πρώτον έτσι τη βρίσκω και δεύτερον δεν θέλω να γίνω υστέρω σαν εσένα.

Ρίτα: Είσαι ένα θρασύτατο πλάσμα. *(μονολογεί)* Ήθελα να 'ξερα που έμοιασε; Θα τρελαθώ. Θεέ μου δώσε μου δύναμη.

(Η Ήρα κάνει να φύγει, την αρπάζει από το μπράτσο και την αναγκάζει να καθίσει στον καναπέ, στέκεται όρθια από πάνω της) Δεν έχεις να πας πουθενά.

Ήρα: Παράτα με.

Ρίτα: *(Φωνάζοντας)* Άκου να σου πω; Τώρα θα ξεκαθαριστούν όλα, μαγικές και πνεύμα σε μένα δεν περνάνε. *(Ουρλιάζοντας)* Κατάλαβες;

Ήρα: Δε θα μου κάνεις μπούλινγκ εμένα.

Ρίτα: *(Σχεδόν ήρεμα)* Αυτό νομίζεις ότι κάνω;

Ήρα: Ναι. Βαράς, ουρλιάζεις και απαιτείς. Μήπως φαντάζεσαι ότι είσαι καμιά αγία;

Ρίτα: Είμαι μητέρα σου και ανησυχώ. Είσαι δεκαπέντε χρονών και παραγγέλνεις δονητή, πως θέλεις να αντιδράσω.

Ήρα: Κατ' αρχάς με πιο δικαίωμα άνοιξες κάτι που δεν ήταν δικό σου;

Ρίτα: Με το δικαίωμα της μάνας. Άιου κει. Τι θες; να βγεις κι από πάνω;

Ήρα: Άρα το παραδέχεσαι είσαι φασισταριό.

Ρίτα: Πρόσεχε πως μου μιλάς.

Ήρα: Εσύ πως συμπεριφέρεσαι.

Ρίτα: *(απελπισμένα)* Έλα στη θέση μου, έρχεται ένας κούριερ και επιμένει να παραλάβεις αυτοπροσώπως ένα δέμα, και όχι ένα οποιοδήποτε δέμα αλλά αυτό στην τόσο ιδιαίτερη συσκευασία. Μάνα είμαι, μεγαλώνω ένα παιδί που βρίσκεται στην εφηβεία ΜΟΝΗ ΜΟΥ, αγωνιώ, τρέμω, δεν το καταλαβαίνεις;

Ήρα: Αυτό δεν σου δίνει το δικαίωμα να με στοιάρεις. Κρίμα μέχρι τώρα είχα για σένα μια δικαιολογία, έλεγα ότι απλά ήσουν πρήχτρω τώρα δεν έχω τίποτα. Λυπάμαι. *(σηκώνεται)* Δεν ξαναμιλάω μαζί σου, *(απειλητικά)* θα φύγω.

Ρίτα: *(βάζει τα κλάματα την αγκαλιάζει)* Συγνώμη μωρό μου συγνώμη.

Ήρα: Παράτα με σου είπα.

Ρίτα: Συγνώμη ματάκια μου είμαι απαράδεκτη, αλλά ούτε μπούλινγκ σου κάνω ούτε φασίστας είμαι. Σ' αγαπάω.

Ήρα: Ωραίο τρόπο έχεις να το δείχνεις.

Ρίτα: Έχεις δίκιο. Πες μου σε παρακαλώ θα τρελαθώ. Μήπως σ' έχουν μπλέξει σε κάποιο κύκλωμα; Μήπως σε φωτογραφίζουν γυμνή; Μήπως σε εκβιάζουν;

Ήρα: *(Σηκώνεται, γεμάτη απογοήτευση)* Δεν πας καθόλου καλά. Παράτα με. *(Πάει στο δωμάτιό της κλείνει την πόρτα ακούγεται το κλειδί.)*

Ρίτα: *(Έξω από την πόρτα)* Ήρα, Ηράκι σε παρακαλώ άνοιξέ μου. *(Χτυπάει την πόρτα, ακούγεται ραπ μουσική)*

Στιγμαίο σκοτάδι.

(μισή ώρα αργότερα)

(Η Ήρα βγαίνει κρατώντας ένα σακίδιο και την σχολική τσάντα στην πλάτη κατευθύνεται προς την πόρτα)

Ρίτα: *(κάθεται στον καναπέ, βλέπει τηλεόραση, ξαφνικά πετάγεται, πάει κοντά της)* Που πας
'Ηρα;

(Σιωπή)

Ρίτα: 'Ηρα σε παρακαλώ, σε παρακαλώ μωρό μου, έχεις δικιο ήμουν απαράδεκτη, δεν έπρεπε να είχα επιμείνει για το δέμα. Δεν έπρεπε να το είχα παραλάβει. Ήταν λάθος μου.

(Προσπαθεί ν' ανοίξει την πόρτα αλλά είναι κλειδωμένη, βγάζει το μπακπακ και ψάχνει τα κλειδιά της η Ρίτα μπαίνει μπροστά στην πόρτα)

Ρίτα: Καλά σοβαρολογείς τώρα; Θα φύγεις; να πας που;

(Συνεχίζει να ψάχνει τα κλειδιά της, τα βρίσκει)

'Ηρα: *(Τσαντισμένα)* Κάνε στην άκρη.

Ρίτα: Που θα πας τέτοια ώρα παιδί μου;

'Ηρα: Όπου θέλω.

Ρίτα: *(Κοφτά)* Δεν έχεις να πας πουθενά.

'Ηρα: *(ΣθENAρά)* Κάνε στην άκρη είπα. *(σκύβει παίρνει το σακίδιο και κατευθύνεται στην μπαλκονόπορτα, η Ρίτα τρέχει πίσω της πριν ανοίξει, της πιάνει το χέρι)*

Ρίτα: *('Ηρεμα)* Σου ζητάω συγνώμη και σε παρακαλώ πολύ να καθίσεις να συζητήσουμε.

'Ηρα: *(Τσαντισμένα)* Ότι είχαμε να πούμε το είπαμε.

Ρίτα: Τίποτα δεν είπαμε, ότι ειπώθηκε ήταν πάνω στα νεύρα μας.

'Ηρα: Α ναι! έτσι νομίζεις; Εξακολουθώ να πιστεύω κάθε λέξη που είπα και δεν παίρνω τίποτα πίσω. Θέλεις να επεμβαίνεις, λάθος να κατευθύνεις στη ζωή μου, θέλεις να είμαι το κουταβάκι σου, να κάνω ότι μου λες. Με καταπιέζεις, καταπατάς τα δικαιώματά μου. Είσαι απαράδεκτη. Τέλος.

Ρίτα: Το μόνο που θέλω είναι να είσαι υγιής και χαρούμενη...

'Ηρα: Κι εγώ θέλω μεγάλα βυζιά...

Ρίτα: Γιατί ευτελίζεις τη συζήτηση;

Ἡρα: Επειδή θέλεις να με ελέγχεις.

Ρίτα: Προσπαθώ να καλύψω κάθε σου ανάγκη και κάποιες φορές τρέχω να τις προλάβω πριν ακόμα σου δημιουργηθούν....

Ἡρα: Δεν στο ζήτησα. Με πνίγεις.

Ρίτα: Από αγάπη.

Ἡρα: Άσε, να μου λείπει καλύτερα. *(σηκώνεται)*

Ρίτα: Που πας;

Ἡρα: Εκεί που μ' αγαπάνε χωρίς να με πνίγουν.

Ρίτα: Σε παρακαλώ *(Την αγκαλιάζει και κάθονται μαζί η Ἡρα τραβιέται από την αγκαλιά της)* είμαι πρόθυμη να επανορθώσω, όμως δεν καταλαβαίνεις; Δονητές και εφηβεία δεν ταιριάζουν. Στην ηλικία σου φλερτάρουν, αγκαλιάζονται, φιλιούνται.... Δεν παίζουν με δονητές, δεν είναι εφηβικό παιχνίδι. Αυτή είναι η γνώμη μου....

Ἡρα: *(απαξιωτικά)* Καλά λες. Γνώμη σου.

Ρίτα: Εμείς συζητούσαμε τα πάντα ή σχεδόν τα πάντα. Ορισμένα πράγματα τα καταλαβαίνω, κάποια άλλα τα φαντάζομαι αυτό όμως με ξεπερνάει.

Ἡρα: *(με ύφος)* Λοιπόν για να τελειώνουμε και να μ' αφήσεις στην ησυχία μου, αν θες να ξέρεις τον δονητή τον πήραμε μαζί με την Κάτια για πλάκα.

Ρίτα: Τι εννοείς πλάκα;

Ἡρα: *(κομπιάζει)* Ε να! Να πειραματιστούμε όταν κάνουμε σχέση να μη φαινόμαστε πρωτάρες. Οι πιο πολλές από τη τάξη μας το 'χουν κάνει και όταν συζητάνε γι' σεξ εμείς κοιτάμε σαν χαζά.

Ρίτα: *(κάνει το σταυρό της)* Ἡμαρτον Παναγία μου.

Ἡρα: *(Κοροϊδεντικά μιμείται τη Ρίτα)* Ναι, ἥμαρτον. Εντάξει τώρα; σου λύθηκαν οι απορίες ή ακόμη νομίζεις ότι είμαι μπλεγμένη σε κυκλώματα; Αλήθεια τώρα πως σου 'ρθε;

Ρίτα: Δεν ξέρω μωρό μου, δεν ξέρω, ένοιωσα τεράστιο σοκ μ' αυτό που αντίκρισα.

Ήρα: Και για να τελειώνουμε, μην ξαναπειράξεις τίποτα ΔΙΚΟ ΜΟΥ κατάλαβες; Αν ξανασυμβεί το ΠΑΡΑΜΙΚΡΟ δεν θα με ξαναδείς στο υπογράφων.

Ρίτα: Σου το υπόσχομαι αλλά θέλω και συ να μου δώσεις τον λόγο σου ότι δεν θα κάνεις κάτι επειδή το κάνουν οι άλλοι. Και ειδικά έρωτα. Η πρώτη φορά για κάθε κορίτσι είναι πολύ σημαντική, όταν συμβεί πρέπει να είσαι απόλυτα σίγουρη ότι το θέλεις και όχι για να πειρ.....

Ήρα: *(Σηκώνεται)* Ω χου! Δεν έχω όρεξη για κήρυγμα *(γυρίζει την πλάτη, κατευθύνεται στο δωμάτιο της)* τα 'χω ακούσει χιλιάδες φορές.

Σκοτάδι

(Στο σαλόνι η Ρίτα πίνει καφέ με την Εύα)

Εύα: Σοβαρά τώρα. Ανησυχώ.

Ρίτα: Για ποιο πράγμα;

Εύα: Που είσαι συνέχεια κλεισμένη μέσα.

Ρίτα: Μέχρι να τα προλάβω όλα έχω γίνει κουρέλι, που διάθεση μετά;

Εύα: Βέβαια, από δικαιολογίες άλλο τίποτα, οι δουλειές δεν τελειώνουν.

Ρίτα: Μόνο τα βασιλιά..... και η μέρα έφυγε.

Εύα: Έχεις κλειστεί εδώ μέσα λες και πας για καλόγρια.

Ρίτα: Όχι, δα. Τα παραλές.

Εύα: Μέχρι κι η πρώην πεθερά σου στη γιορτή σου, μου είπε να σε παίρνω μαζί μου όταν βγαίνω.

Ρίτα: *(ειρωνικά)* Καλοσύνη της. Μη μου τη θυμίζεις, της τα 'χω μαζεμένα.

Εύα: Τι σου έκανε;

Ρίτα: Ξεμυαλίζει την Ήρα, δεν της χαλάει χατίρι και μετά δεν μπορώ να τη μαζέψω.

Εύα: Τι να μαζέψεις; Μια χαρά είναι το παιδί.

Ρίτα: Ναι, έτσι νομίζεις. Ξέρεις τι έκανε; Τρύπησε τον τράγο.

Εύα: Έχουν τράγο τα κορίτσια;

Ρίτα: Να εδώ, *(δείχνει τον χόνδρο του αυτιού)* αυτό το λένε τράγο.

Εύα: Εδώ που τα λέμε δεν είναι και τόσο τραγικό. *(γελάει μόνη της)*

Ρίτα: Όρεξη που την έχεις. Ήθελε να κάνει στρετς,

Εύα: Τι είναι πάλι αυτό;

Ρίτα: Ανοίγουν τρύπα στο λοβό και σιγά σιγά τη μεγαλώνουν μέχρι που βλέπεις απέναντι. Μου βγήκε η Παναγία να την πείσω να μην το κάνει, τελικά αναγκάστηκα να την αφήσω να τρυπήσει *(στιγμή)* τον τράγο.

Εύα: Εντάξει παιδί είναι θα κάνει και τα δικά του.

Ρίτα: Έπαθε φλεγμονή και δεν το έβγαλε για να μην κλείσει η τρύπα. Πήγα να τρελαθώ. Μέχρι αντιβίωση πήρε, αλλά εκεί, επέμενε, δεν το βγαλε, δεν το βγαλε.

Εύα: Σ' αυτή την ηλικία τα παιδιά κάνουν την επανάστασή τους, οι δικές μου στην εφηβεία είχαν τον ασυμμάζευτο και μια γλώσσα... άσε καλύτερα. Τώρα όμως είμαστε οι καλύτερες φίλες.

Ρίτα: *(την ώρα που μιλάει σιγά σιγά ανεβάζει την ένταση της φωνής της)* Πήγες και συ και έκανες δίδυμα στα είκοσι... Αν ήταν τα κορίτσια σου κοντά στην ηλικία με την δική μου θα ήμουν πιο ήσυχη. Τώρα κάνει παρέα με την Κάτια, αυτή την ξεμουαλίζει, έτσι μου 'ρχεται ώρες – ώρες να τη βουτήξω απ' το μαλλινί και να μην την αφήσω να ξαναπατήσει εδώ μέσα.

Εύα: Ωπα, ώπα ηρέμησε, τι έχει γίνει;

Ρίτα: Άσε με είμαι να σκάσω.

Εύα: Η Ήρα είναι καλό παιδί είμαι σίγουρη θα είναι πάλι οι γνωστές υπερβολές σου.

Ρίτα: Υπερβολές; Ξέρεις τι παρήγγειλε;

Εύα: Τι;

Ρίτα: Δονητή.

Εύα: (Εκπληκτη) Αϊ στο διάολο.

Ρίτα: Όπως τ' ακούς, δονητή.

Εύα: Όντως αυτό δεν το περίμενα, τι να τον κάνει;

Ρίτα: Να πειραματιστεί λέει, να μην την περνάνε για πρωτάρα.

Εύα: Σ' αυτή την ηλικία όλα τα παιδιά, εξερευνούν, πειραματίζονται, δοκιμάζουν....

Ρίτα: Κάνανε οι δικές σου τέτοια πράγματα;

Εύα: Τέτοια και χειρότερα.... δονητή δεν βρήκα, αλλά ξέρεις τι έγινε όταν τελείωσαν την πρώτη λυκείου; Πριν πάνε στους παππούδες στο νησί, είχαν πάει σε κανα δυο πάρτι, δοκιμάσανε αλκοόλ όπως όλοι στην εφηβεία, οκ λογικό. Γυρίζουν το Σεπτέμβρη και μου λένε ότι δεν θέλουν να έχουν μυστικά από μένα, χάρηκα η δόλια μάνα. Όλο ύφος μου ξεφουρνίζουν ότι βαρέθησαν να πίνουν αλκοόλ, από δω και πέρα θα σκάνε μόνο μπάφους.

Ρίτα: Δεν μου τα 'χες πει αυτά.

Εύα: Τι να έλεγα; Ήμουν να σιάσω, είχα ενοχές ότι δεν ήμουν καλή μάνα...

Ρίτα: Εσύ που δεν έλειψες απ το πλευρό τους;

Εύα: Άσε που ντρεπόμουν. Δεν μπορούσα να το συζητάω.

Ρίτα: Τελικά τι έγινε;

Εύα: Τίποτα.... Τους μιλήσαμε. Μάλλον μας άκουσαν, στο σπίτι μαστουρωμένες δεν τις είδα, ούτε ψύλλους βρήκα στα πράγματα τους, τώρα τι κάνανε έξω; δεν ξέρω. Νομίζω μια φάση ήτανε και πέρασε...

Ρίτα: Οι δικές σου έχουν τον πατέρα τους είναι αλλιώς, εμένα δεν με υπολογίζει καθόλου.

Εύα: Μην ξεχνάς και 'γω μόνη μου τις μεγάλωσα, τον πατέρα τους τον έβλεπαν τα Σαββατοκύριακα.

Ρίτα: Έστω κι έτσι, σας άκουγαν. Εμένα μου 'χει πάρει τον αέρα, δεν μπορώ να την κάνω καλά.

Εύα: Προσπάθησε να καταλάβεις είναι στην εφηβεία, οι ορμόνες της βράζουνε.

Ρίτα: Αυτή εφηβεία, εγώ προεμμηνόπαυση. Γενικά οι ορμόνες σ' αυτό το σπίτι ασ' τα να πάνε.

Εύα: Είσαι υπερβολική. Άκου από τώρα στην εμμηνόπαυση.

Ρίτα: Είπα προ, αλλά δεν έχει σημασία.

Εύα: Έχει και παραέχει.

Ρίτα: Δεν σε καταλαβαίνω.

Εύα: Είσαι μόνη τόσο καιρό και τρώγεις με τα ρούχα σου.

Ρίτα: Τι να κάνω; Με κόρη σ' αυτήν την ηλικία εγώ θα τρέχω με γκόμενους;

Εύα: Δεν είπα γκόμενους, να βρεις ένα σοβαρό άνθρωπο να κάνεις μια σχέση, να ρυθμιστούν και οι ορμόνες σου. Μεταξύ μας τώρα χάλια είναι από την έλλειψη, όχι λόγω ηλικίας.

Ρίτα: Άσε να μου λείπει καλύτερα τουλάχιστον έχω το κεφάλι μου ήσυχο βλέπεις πόσα γίνονται κάθε μέρα. Τόσοι και τόσοι βιάζουν κοριτσάκια.

Εύα: Δηλαδή ο Γιώργος ήταν βιαστής γι' αυτό δεν συνέχισες;

Ρίτα: Όχι. Όμως τώρα το μυαλό μου είναι στην Ήρα, να δω πως θα την συμμαζέψω.

Εύα: Έχεις κάτι συγκεκριμένο στο νου σου;

Ρίτα: Δεν ξέρω, έχω παλαβώσει κι αυτό το παιδί είναι συνέχεια στην τσίτα.

Εύα: Έτσι είναι τα παιδιά.

Ρίτα: *(Απελπισμένα)* Τώρα τι κάνω;

Εύα: Γιατί δεν παίρνεις ένα κατευναστικό σκεύασμα;

Ρίτα: Αποκλείεται δεν θέλω χάπια.

Εύα: Δε μίλησα για χάπια, κάτι φυτικό.

Ρίτα: Ούτε.

Εύα: Πάρε το κρίνο της κοιλάδας.

Ρίτα: Τι είναι αυτό;

Εύα: Ένα φυτό με απίστευτες ιδιότητες. Μπορείς να πάρεις αιθέρια έλαια και να βάζεις δυο τρεις σταγόνες στο γάλα της.

Ρίτα: Τι λες τώρα; Αν με πάρει χαμπάρι την έχασα οριστικά.

Εύα: Ααα είναι εντελώς ακίνδυνο, περίμενε θα σου δείξω *(ψάχνει στο κινητό)* να εδώ δεξ....

Ρίτα: Τι όμορφο που είναι;

Εύα: Και που να το μυρίσεις; Έχει φίνο άρωμα.

Ρίτα: Στάσου να δω.*(διαβάζει δυνατά)* Το αφέψημα από Κρίνο της Κοιλιάδας ομαλοποιεί το κεντρικό νευρικό σύστημα, έχει ήπιο ηρεμιστικό αποτέλεσμα, εξαλείφει το άγχος και βοηθά στην αντιμετώπιση της κατάθλιψης.

Εύα: Είδες; αυτό που σου 'λεγα.

Ρίτα: *(φοβισμένα)* Δεν πιστεύω να την αποχαυνώσει;

Εύα: Αφού το λέει *(τονίζει)* ήπιο... Αν δεις κάτι ύποπτο το κόβεις.

Ρίτα: *(συγκαταβατικά)* Να μου πεις... δεν έχω να χάσω τίποτα.

Εύα: Μπορείς να αγοράσεις μια γλάστρα να κόβεις τους ανθούς και να κάνεις αφέψημα.

Ρίτα: Αυτό καλύτερο μου ακούγεται.

Εύα: Να το πίνετε μαζί τα βράδια, θα καλμάρουν και τα δικά σου νεύρα.

Ρίτα: *(Συγκαταβατικά, κουνάει το κεφάλι)* Και τα δικά μου... δικιο έχεις *(δισταχτικά)* αλλά...

Εύα: Μη φοβάσαι καλέ είναι δοκιμασμένο.

Ρίτα: *(Υποτονικά)* Θα δούμε.

Εύα: Ένα αθώο βότανο της φύσης.

Σκοτάδι

3^η σκηνή

Πάνω στο βοηθητικό τραπέζι του σαλονιού βρίσκεται η γλάστρα με το κρίνο της κοιλάδας

(Η Ήρα το χαϊδεύει)

Ήρα: Πω, πω καλά το φυτό τα σπάει, τέλειο άρωμα.

Ρίτα: Μην το αγγίζεις, δεν πρέπει να το χαϊδεύουμε.

Ήρα: Γιατί; Τι είναι;

Ρίτα: Το Κρίνο της Κοιλάδας οι Γάλλοι το λένε μιγκέ, το θεωρούν γούρι και σύμβολο ευτυχίας. Σύμφωνα με ένα μύθο, το αηδόνι δεν κεληδάει αν πρώτα δεν ανθίσει το μιγκέ. Ο ανθοπώλης μου είπε ότι στη συμβολική γλώσσα των λουλουδιών συμβολίζει την επιστροφή στην ευτυχία.

Ήρα: Χαχαχαχ και συ τον πίστεψες; *(ακούγεται κουδούνισμα μηνύματος, δεν το κοιτάζει)*

Ρίτα: Ξέρεις τι άλλο μου είπε; Τις καμπανούλες που μαραίνονται μπορούμε να τις κάνουμε τσάι και να πίνουμε.

Ήρα: Μπα δεν ψήνομαι.

Ρίτα: Γιατί βρε κουτό;

Ήρα: *(περιπαικτικά)* Θα κάνουμε τις μελισσούλες; *(ακούγονται επαναλαμβανόμενοι ήχοι από το κινητό)*

Ρίτα: Γιατί όχι, Βζζζουου *(γελάει)*

Ήρα: *(κοιτάζει το κινητό, δείχνει να αναστατώνεται)* Τι στον π... Καλά πάω μέσα όταν έρθει η Κάτια άνοιξέ της.

Ρίτα: Μύγα σε τσίμπησε; Τι έπαθες;

Ήρα: *(Βιαστικά και χαριτολογώντας)* Η μελισσούλα σου, πάω μέσα. *(φεύγει, η Ρίτα κάνει το σταυρό της)*

Στιγμιαίο σκοτάδι.

Ἡρα: Τι ἦτανε πάλι κι αυτό με τη Σοφία;

Κάτια: Γάμησέ τα! Όταν το είδα τρελάθηκα.

Ἡρα: Παραλίγο να μου φύγει το κινητό από τα χέρια.

Κάτια: Την πήρα τηλέφωνο, είναι έτοιμη να βουτήξει. Μιλάμε ο τύπος πολύ ζευτίλα, δεν την πουλάς έτσι ρε φίλε.

Ἡρα: Τα είχανε, δεν τα είχανε;

Κάτια: Κανονικά, *(με έκφραση)* εδώ και τρεις μήνες.

Ἡρα: Δεν το πιστεύω. Η ανωμαλία του δεν έχει όρια...

Κάτια: Ο βρομιάρης κάθε φορά που το κάνανε το βιντεοσκοπούσε κρυφά και αυτή το βούρλο...

Ἡρα: Εγώ νομίζω ότι το ἤξερε, στο βιντεάκι που είδα φαινόταν σαν να πόζαρε.

Κάτια: Εκεί που του παίρνει πίπα λες;

Ἡρα: Ναι.

Κάτια: Μου είπε, αυτό το ἤξερε το τραβήξανε για πλάκα, της ορκίστηκε θα το σβήνε.

Ἡρα: Είναι αλήθεια ότι της ζήτησε λεφτά;

Κάτια: Άκου τον ψόφιο στην αρχή την τράβηξε κανα δυο φορές, της τα έδειξε και μετά την εκβίαζε ότι αν δεν του κάνει το ένα ή το άλλο θα το ανεβάσει, στο μεταξύ αυτός τα τράβαγε όλα και κάθε φορά γινόταν όλο και χειρότερα, είχε βάλει δυο τρεις κάμερες και τράβαγε τα πάντα, μετά άρχισε να της ζητάει λεφτά. Αυτή του έδωσε ότι είχε, μετά έκλεψε από το πορτοφόλι του πατέρα της και στο τέλος της ζήτησε ακόμα 300€ για να τα σβήσει, η Σοφία, βρήκε 50 την πλάκωσε στο ξύλο και γύρισε σπίτι μαύρη. Έτσι αναγκάστηκε να το πει στη μάνα της...

Ἡρα: Πω, πω την κακομοίρα τι έπαθε;

Κάτια: Ευτυχώς οι δικοί της ξηγήθηκαν καλά, πήγανε κατευθείαν στην αστυνομία και τον πιάσανε. Δεν πρόλαβε να ανεβάσει τίποτα, αυτά που κυκλοφόρησαν είναι κάτι λίγα που είχε στείλει στους κολητούς του αλλά τώρα θα μπλέξουνε κι αυτοί.

Ἡρα: Καλά να πάθουν τους αξίζει.

Κάτια: Εμείς κάποια μεσημέρια γυρνάμε μαζί από το σχολείο είναι καλό κορίτσι.

Ήρα: Το ξέρω, μιλήσαμε τις προάλλες οι ιδέες της μου φάνηκαν κομπλέ.

Κάτια: Νιώθω χάλια γιατί στην αρχή τη λέγαμε κι εμείς κατεστραμμένη.

Ήρα: Ντάξει μωρέ, φέτος τη γνωρίσαμε, έχει ωραίο σώμα και φοράει αυτά τα κολλητά...-

Κάτια: Της πάνε όμως και γω αν είχα το στήθος της...-

Ήρα: Η μαλακία είναι ότι μαζεύει γύρω της τα λιγούρια, την περνάνε για εύκολη και είδες που έφτασε.

Κάτια: Ξέρεις πόσο τη λυπάμαι;

Ήρα: Είναι πολύ άδικο έτσι όπως την πάτησε. Εγώ μετά από αυτό δεν ξαναμπάινω ντίσκορντ με ανοιχτές κάμερες.

Κάτια: Έλα ρε, τα παιδιά δεν είναι τέτοια....

Ήρα: Και που το ξέρουμε; Αν μας γράφουν;

Κάτια: Αποκλείεται.

Ήρα: Μην είσαι τόσο σίγουρη. Εγώ δεν την ξανανοίγω.

Κάτια: Μπορεί να χεις δίκιο, μη μπλέξουμε για μια μαλακία.

Ήρα: Η μάνα μου μου τη φυλάει, αν σιάσει κανα βιντεάκι τη γάμησα.

Κάτια: Έγινε τίποτα άλλο;

Ήρα: Όχι αυτά που σου είπα.

Κάτια: Πως είναι τώρα;

Ήρα: Πρέπει να κούμπωσε τίποτα χάλια, είναι όλο γλύκιες (κορσιδευτικά) μωρό μου και Ηράκι. (Βάζει το δάχτυλο στο στόμα σαν να ξερνάει)

Κάτια: Έχω ξενερώσει με τη ζωή μου.

Ήρα: Πόλυ σάπια βδομάδα έτσι;

Κάτια: Άτομο να του πήγε καλά δεν ξέρω.

Ήρα: Πάω μέσα να φέρω χυμούς.

Κάτια: Τι να τους κάνουμε τους χυμούς; Τώρα θα θελα...

Ήρα: Ξέρω. Έχω. Πίσω από την Ελληνική Μυθολογία.

Κάτια: *(τραβάει τα βιβλία από το ράφι, βγάζει ένα μικρό μπουκάλι νερού το ξεβιδώνει, το μυρίζει)*
Έλα ρε φίλε μ' έφτιαξες. Βότκια;

Ήρα: Την βούτηξα απ' το ντουλάπι προχθές που έλειπε η Ρίτα. *(βγαίνει)*

(Η Κάτια ξεφυλλίζει ένα βιβλίο η Ήρα έρχεται με τους χυμούς ρίχνουν λίγη βότκια)

Ήρα: Γεια μας. *(σηκώνει το ποτήρι να τσουγκρίσουν)*

(Η Κάτια πίνει σχεδόν το μισό)

Ήρα: Ωπα τι κάνεις;

Κάτια: *(δείχνοντας τα χέρια της)* Τρέμω, κοίτα τρέμω.

Ήρα: Καλά δεν είναι λίγο αυτό που έπαθε η Σοφία αλλά... όχι κι έτσι.

Κάτια: *(θυμωμένα)* Γαμώ την ανωμαλία μου γαμώ, *(μικρή παύση, βουρκώνει)* δεν μπορούμε να κυκλοφορήσουμε με κάτι μπούστιδες, κάτι παλιοκαργιόλιδες ...

Ήρα: Για ποιους μιλάς; Σε 'χασα.

Κάτια: Όπως ερχόμουν ένας αρχίδης πίσω μου κάνει κατιόλινγκ, δεν δίνω σημασία προχωράω κανονικά αυτός συνεχίζει, μωρό μου και τέτοια... *(μικρή παύση παίρνει βαθιά ανάσα)* σε μια φάση με αρπάζει από το χέρι με γυρίζει προς το μέρος του *(ξεροκαταπίνει)* μαλάκια, την έχει βγάλει έξω, με το άλλο χέρι την παίζει και μου λέει «Θέλω να γαμήσω»

Ήρα: Τι λες τώρα;

Κάτια: Ναι ρε φίλε έτσι ξερά.

Ήρα: Έπρεπε να του τράβαγες επί τόπου κλωτσιά στ' αρχίδια, του παπάρρα, να μην του ξανασημωνόταν ποτέ.

Κάτια: Μαλάκα θέλω να τους φτύσω όλους, να ξεράσω στη μούρη τους, δεν ξέρω, δεν ξέρω αλήθεια σου λέω, θέλω να βάλω ένα νυστέρι στην τσάντα μου και να τους χαράζω τη μούρη να, να, να, *(βάζει τα κλάματα)*

Ήρα: *(Την αγκαλιάζει)* Έλα ρε ηρέμισε, τώρα είμαστε μαζί, έλα μην κλαις.

Σκοτάδι

4^η Σκηνή

Εύα: *(χαϊδρεύοντας το φυτό)* Μμμμμ μωσχοβολάει.

Ρίτα: Μην το αγγίζεις.

Εύα: Με τρελαίνει αυτό το άρωμα χμμμ.

Ρίτα: Άφησέ το.

Εύα: *(απρόθυμα)* Καλά. *(Αλλάζει διάθεση)* Δεν μου είπες; Βελτιώθηκε η κατάσταση;

Ρίτα: *(αδιάφορα)* Κάπως καλύτερα.

Εύα: Η μικρή δεν χαλάρωσε καθόλου με το ρόφημα;

Ρίτα: *(προβληματισμένα)* Πίνουμε κάθε βράδυ, γενικά είμαστε πιο ήρεμες αλλά... *(παύση)*

Εύα: *(ανήσυχα)* Αλλά; Τι είναι; Μίλησε μου...

Ρίτα: Σκέφτομαι να βγάλω τη γλάστρα στον κήπο, δεν θα ξαναφτιάξω τσάι.

Εύα: Γιατί τι συμβαίνει;

Ρίτα: Νομίζω πως το αφέψημα έχει παρενέργειες.

Εύα: Τι είδους παρενέργειες;

Ρίτα: Παρατήρησα ότι με πιάνουν ταχυκαρδίες τελευταία...

Εύα: Από την πίεση της δουλειάς θα είναι, τώρα με την προαγωγή έβαλες πολλούς μελάδες στο κεφάλι σου.

Ρίτα: Μπα, τις νιώθω τα βράδια μετά το τσάι.

Εύα: Λογικό μου ακούγεται, την ώρα που χαλαρώνεις σου βγαίνει η ένταση της μέρας. Εμένα μου μοιάζει με άγχος.

Ρίτα: Εγώ λέω είναι απ' αυτό.

Εύα: Αποκλείεται. Αυτό είναι αθώο, κοίτα τι όμορφο που είναι!

Ρίτα: *(δισταχτικά)* Νομίζω ότι η Ήρα... *(παύση)*

Εύα: Η Ήρα τι;

Ρίτα: Πρέπει να 'χει καθυστέρηση.

Εύα: Δεν είναι σίγουρη;

Ρίτα: Δεν μου έχει πει τίποτα, αλλά δεν είδα σερβιέτες στο καλάθι.

Εύα: Πολλές μέρες;

Ρίτα: *(με αμφιβολία)* Μια.... δυο βδομάδες...

Εύα: Μήπως ήσασταν μαζί αδιάθετες;

Ρίτα: Όχι.

Εύα: Γενικά πως είναι;

Ρίτα: Δεν πολυμιλάει την ξέρεις, κλείνεται στο δωμάτιο της και ψου, ψου, ψου στο τηλέφωνο με την Κάτια. *(σκεφτική)* Έχει και κάτι περίεργες μεταπτώσεις, τις προάλλες μου έλεγε για μια συμμαθήτριά της και ξαφνικά ξεσπάει σε κλάματα... δεν ξέρω... περνάει δύσκολη εφηβεία.

Εύα: Μια στιγμή. Μπάστα γιατί θα με τρελάνεις, για ότι σας συμβαίνει φταίει το φυτό;

Ρίτα: Τι άλλο; αφού σου είπα έχω και γω...

Εύα: Τι έχεις εσύ;

Ρίτα: Ταχυκαρδίες....

Εύα: *(ειρωνικά)* Εσύ ταχυκαρδίες, η μικρή καθυστέρηση, πολύ βολικό να ευθύνεται ένα λουλούδι.

Ρίτα: Ο ανθοπώλης μου είπε να προσέχω, να μην το αγγίζω με γυμνά χέρια γιατί μπορεί να γίνει τοξικό.

Εύα: Ακούς τι λες;

Ρίτα: Αλήθεια, έτσι μου είπε.

Εύα: Ρίτα σύνελθε, ας πούμε για το σωματοποιημένο άγχος σου φταίει το φυτό. ...Κατάλαβε όμως πως το κορίτσι σου είναι δραστήριο. *(με έμφαση)* ...Δεν γίνεται να τα ρίχνεις όλα στο φυτό.

Ρίτα: *(έντρομη)* Τι; *(κοφτά)* Σε παρακαλώ σταμάτα, δεν θέλω ούτε να το σιέφτομαι.

Εύα: *(ειρωνικά)* Ωραία μην το σιέφτεσαι, θα το αποτρέψεις.

Ρίτα: Μα η Ήρα δεν έχει καν σχέση.

Εύα: Έτσι σου είπε;

Ρίτα: Όχι, αν είχε θα το καταλάβαινα.

Εύα: Από που;

Ρίτα: Κάνει ότι και πριν.

Εύα: Όταν είσαι σπίτι. Όταν λείπεις;

Ρίτα: Είναι σχολείο.

Εύα: Ριτάκι, φαίνεται όντως έχει παρενέργειες το φυτό, χάζεψες.

Ρίτα: Δεν ξέρω το παιδί μου;

Εύα: Δυστυχώς φιλενάδα βλέπουμε αυτά που τα παιδιά μας αφήνουν να δούμε.

Ρίτα: Πιστεύεις ότι μπορεί να είναι έγκυος;

Εύα: Δεν είπα αυτό, αλλά είναι κακό να βρίσκεσαι σε επαγρύπνηση;

Ρίτα: Μου ανάβεις φωτιές και μετά δεν είπα αυτό;

Εύα: Καλύτερα να προλαμβάνεις παρά να θεραπεύεις ή τουλάχιστον αν λέω αν, να το θεραπεύσεις εν τη γενέσει του. Σκέψου να ξυπνήσεις όταν θα βρίσκετε στον τέταρτο μήνα;

Ρίτα: Σταμάτα, σταμάτα θα τρελαθώ.

Εύα: Να μην τρελαθείς καθόλου, να την στριμώξεις να σου τα πει όλα και αν ω μη γένοιτο είναι... όμορφα κι ωραία την πας στη γυναικολόγο σου και το θέμα κλείνει.

Ρίτα: Αποκλείεται, δεν μπορεί να έχει συμβεί κάτι τέτοιο.

Εύα: Γιατί το θεωρείς απίθανο;

Ρίτα: Σαν παιδί κάνει παλαβομάρες αλλά τα σημαντικά τα κουβεντιάζουμε.

Εύα: Την Ήρα την έχω σαν κόρη μου, ξέρεις πόσο πολύ σας νοιάζομαι...

Ρίτα: Το ξέρω.

Εύα: Δεν θέλω Κανένα παιδί να βρεθεί στη θέση μου.

Ρίτα: Ψέματα; Κι εσύ τί ήσουν....

Εύα: Παιδί, με διδυμα στην αγκαλιά...

Ρίτα: Μπορεί να χεις δίκιο, εσύ τα βλέπεις πιο ψύχραιμα.

Εύα: Καθόλου. Έχω περάσει πολλές αγωνίες με τα κορίτσια και ξέρω.

Ρίτα: Αχ, τι θα έκανα χωρίς εσένα;

Εύα: Θέλεις να μιλήσω εγώ στην Ήρα; Σε μένα θ' ανοιχτεί.

Ρίτα: Δεν νομίζω να ωφελήσει.

Εύα: Έχω τον τρόπο μου να την ψαρέψω.

Σκοτάδι

5η σκηνή

(Η σκηνή είναι άδεια μπαίνει η Ρίτα, φοράει ταγέρ και κρατάει τσάντα γραφείου, εμφανίζεται η Ήρα από το δωμάτιο της)

Ήρα: Πας καλά;

Ρίτα: Προς τι αυτή η επίθεση;

Ήρα: Μου υποσχέθηκες ότι δεν θα ανακατευτείς ξανά στα προσωπικά μου.

Ρίτα: Πότε ανακατεύτηκα;

Ήρα: Τότε τι μαλακίες είναι αυτές;

Ρίτα: Δεν σε καταλαβαίνω.

Ήρα: Τι σχέση έχει αυτή μαζί μου μού λες;

Ρίτα: Ποια παιδί μου;

Ήρα: Η μαλάκω η κολλητή σου.

Ρίτα: Στην Εύα αναφέρεσαι;

Ήρα: Ποια άλλη; Η γυναίκα το χει κάψει.

Ρίτα: Μωρό μου τι έχει συμβεί;

Ήρα: Ήρθε και με βρήκε την ώρα που σχόλασα. Εσύ την έστειλες;

Ρίτα: Όχι, βέβαια.

Ήρα: Πέρανε λέει τυχαία... άρχισε να λέει κάτι ασυνάρτητα. Τι σιατά γίνεται στα κεφάλια σας;

Ρίτα: Πραγματικά δεν καταλαβαίνω τίποτα.

Ήρα: Για ποιο λόγο κάνεις παρέα μαζί της;

Ρίτα: Είμαστε φίλες από το σχολείο.

Ήρα: Η τύπισσα είναι τεράστια λούμπα.

Ρίτα: Μας έχει σταθεί πάρα πολύ, έχει καλές προθέσεις.

Ήρα: Ωραία, μια τεράστια λούμπα με καλές προθέσεις.

Ρίτα: Τι σου είπε;

Ήρα: Τίποτα.

Ρίτα: Τίποτα;

Ήρα: Άρχισε να λέει κάτι μαλακίες για μωρά. Για εκείνη; Για τις κόρες της; Δεν κατάλαβα και επειδή δεν την πάλευα δυνάμωσα τη μουσική και κούναγα το κεφάλι.

Ρίτα: Καλά τ' ακουστικά δεν τα είδε;

Ήρα: Φόραγα ερ ποντς, αυτή νόμιζε ότι συμφωνούσα και έτζασε.

Ρίτα: Δεν το πιστεύω.

Ήρα: Για πες τώρα τι έλεγε η τρελή;

Ρίτα: Με καταλαμβάνεις εξαπίνης.

Ήρα: Εξαπ... οδώ;

Ρίτα: Με αιφνιδιάζεις. Δεν είχα προετοιμαστεί.

Ήρα: Για πιο πράγμα;

Ρίτα: Θα σου πω όσο πιο ήρεμα μπορώ.

Ήρα: Ωραία...

Ρίτα: Έχει συμβεί κάτι που πρέπει να ξέρω;

Ήρα: Όχι.

Ρίτα: Πρόσεχε! Τον τελευταίο καιρό με φτάνεις συνεχώς στα όρια μου.

Ήρα: Γιατί; Τι έκανα;

Ρίτα: Μην κάνεις τη χαζή, το χω καταλάβει.

Ήρα: Ωραία, για ρίχτω κι από δω.

Ρίτα: Πως μιλάς έτσι παιδί μου;

Ήρα: Βαριέμαι. Πες το, γιατί έχω αφήσει το επεισόδιο στη μέση.

Ρίτα: Ξέρω το μυστικό σου.

Ήρα: Κλέβερ γκέρλ. *(σηκώνεται)*

Ρίτα: *(χαμηλόφωνα και δισταχτικά)* Αυτά τα μυστικά φαίνονται.

Ήρα: Ποιος ήρθε;

Ρίτα: *(στακάτα)* Λέω αυτά δεν κρύβονται *(παύση)* και να θέλεις δηλαδή...

Ήρα: Καλά, άντε γεια. *(φεύγει)*

Ρίτα: *(Της πιάνει το χέρι)* Κάτσε κάτω, έχουμε να μιλήσουμε.

Ήρα: Έχω Γερμανικά.

Ρίτα: Σε ποιόν κάνεις κακό κρύβοντας το πρόβλημα;

Ήρα: Πας καλά μωρέ; Ποιο πρόβλημα;

Ρίτα: Ας πούμε μια πιθανή εγκυμοσύνη... θα σου καταστρέψει τη ζωή και συ σφυρίζεις αδιάφορα...

Ήρα: Μαμά...

Ρίτα: Είσαι ένα πανέξυπνο παιδί μπορείς να διαπρέψεις η ζωή είναι μπροστά σου, αντί να βάζεις στόχους να κάνεις όνειρα για το μέλλον, αφήνεις μια βλακεία να γίνει τροχοπέδη στην πορεία σου...

Ήρα: Μαμά...

Ρίτα: Από την πρώτη στιγμή έπρεπε να μου το πεις να βρούμε λύση, τι λύση δηλαδή, μία είναι η λύση, παρ όλα αυτά εξακολουθείς να κρύβεσαι.

Ήρα: *(βάζει τα γέλια, την ταρακουνάει)* Ξεκόλλα τι βλακείες λες;

Ρίτα: Πριν πόσο καιρό έγινε; ποιος είναι ο πατέρας; *(σηκώνεται πανικόβλητη)* Ω Θεέ μου, δεν έκλεισα ακόμα ραντεβού στην γυναικολόγο, την γιατρό δεν την βρίσκεις όποτε θέλεις.

Ήρα: *(γελάει)* Η Δουλγεράκη, είχε πει στην τάξη ότι ο Δίας, για να κάνει τον Ηρακλή αθάνατο πότισε γλυκό κρασί την Ήρα και τη μέθυσε, όταν αποκοιμήθηκε έβαλε το βρέφος να θηλάσει στο στήθος της, εκείνη ξύπνησε, συνειδητοποίησε ότι το μωρό δεν ήταν δικό της, σηκώθηκε οργισμένα και το γάλα της τινάχτηκε μακριά, οι σταγόνες που σκόρπισαν στον ουρανό έγιναν αστέρια και αυτές που έπεσαν στη γη κρίνοι. Η Ήρα από πείσμα που ο Δίας γέννησε την Αθηνά χωρίς μητέρα, θέλησε κι εκείνη να γεννήσει μόνη της, έτσι μύρισε τον λευκό κρίνο και γέννησε τον Ήφαιστο.

Ρίτα: Δεν καταλαβαίνω τον συνειρμό.

Ήρα: *(Ειρωνικά)* Είναι πολύ απλός, μύρισα τον κρίνο και ιδού το αποτέλεσμα. Είδες που συνδέεται;

Ρίτα: Σταμάτα. Μη μιλάς, ΜΗ ΜΙΛΑΣ θα κάνω πράγματα που δεν θέλω.

Ήρα: *(Πολύ ήρεμα)* Στο χω ξαναπεί δεν έχω αγόρι. Δεν έχω ΣΧΕΣΗ, ΔΕΝ ΤΟ ΧΩ ΚΑΝΕΙ. Γενικά δεν υπάρχει τίποτα για το οποίο πρέπει να ανησυχείς. Επίσης το καλοκαίρι υποσχέθηκα στη γιαγιά «Να διαφυλάξω την παρθενία μου ως κόρην οφθαλμού» εντάξει;

Ρίτα: Με δουλεύεις μωρέ; Εδώ την βρίσκεις με δονητές τι συζητάμε; Τι να διαφυλάξεις ε; Τι να διαφυλάξεις;

Ήρα: Σου έχω εξηγήσει χίλιες φορές ο δονητής ήταν μια πλάκα *(παύση)* *(θυμωμένα)* Ωπα, ωπα. Τόση ώρα αυτά τα εννοείς;

Ρίτα: Απολύτως.

Ήρα: Ααα! γι αυτό ήρθε η μαλάκω... τώρα ξηγούνται τα κουλά για τα μωρά. Την έστειλες να με ψαρέψει...

Ρίτα: Δεν την έστειλα.

Ήρα: Έτσι από μόνη της ήρθε;

Ρίτα: Με είδε αγχωμένη και ανησύχησε.

Ήρα: Την παλιό καργιόλα.

Ρίτα: Τα χει περάσει και ξέρει, ενδιαφέρον λέγεται.

Ήρα: Και δε μου λες πανέξυπνη από που έβγαλες το συμπέρασμα ότι είμαι έγκυος.

Ρίτα: Πότε αδιαθέτησες τελευταία φορά;

Ήρα: Δεν θυμάμαι.

Ρίτα: Θυμάμαι εγώ. Έχεις δεκατρείς μέρες καθυστέρηση.

Ήρα: Που το ξέρεις;

Ρίτα: Δεν είδα σερβιέτες στο καλάθι του μπάνιου.

Ήρα: Άρα; Απόδειξη εγκυμοσύνης. Σιέφτηκε η Ρίτα και θαύμασε τον εαυτό της.

Ρίτα: Μην ειρωνεύεσαι.

Ήρα: Τι να κάνω μ' αυτά που ακούω. Ξέρεις ότι δεν έχω σταθερό κύκλο.

Ρίτα: Γιατί δεν παραδέχεσαι την αλήθεια.

Ήρα: Την παραδέχτηκα, σου είπα μύρισα τον κρiνο. *(πάει πάνω από το φυτό και το μυρίζει)*
Μμμ... Τέλειο.

Ρίτα: Σταμάτα να παίζεις μαζί μου. Ποιος είναι; τον ξέρω;

Ήρα: Να 'τος *(δείχνει το φυτό)*

Ρίτα: Συμμαθητής ή μεγαλύτερος;

Ήρα: ΟΚ παραιτούμε, έχεις δίκιο, είμαι έγκυος αλλά δεν ξέρω τον πατέρα.

Ρίτα: Τι εννοείς;

Ήρα: Δεν ξέρω ποιος απ' όλους μπορεί να είναι.

Ρίτα: *(Σιωπή)*...Μα πριν είπες...

Ήρα: Ψέματα. Το παραδέχομαι δεν είμαι παρθένα, η μάλλον είμαι, είμαι απ το δεξί αυτί, είναι η τρύπα που φιλάω για την πρώτη νύχτα του γάμου.

Ρίτα: *(Σιωπή)*... *(ξέπνοα)* Είσαι ένα τέρας.

Ήρα: Ευχαριστώ μητέρα.

Ρίτα: Τι είπες;

Ήρα: Ευχαριστώ.

Ρίτα: Πριν.

Ήρα: Αυτό που ήθελες ν' ακούσεις έτσι δεν είναι; *(φέρει την τσάντα της δουλειάς)* Ορίστε μάσα τώρα τις τσιχλίτσες σου, πάρε και τη βότκα που κρύβεις στο μπουφέ και άμα τσιλάρεις τα ξαναλέμε. Ξέρεις κάτι βαρέθηκα. Βαρέθηκα εσένα, τα ψέματά σου τις και υστερίες σου. Έχω καταλάβει ότι πίνεις κρυφά και μασάς τις γαμονιορορέτ. Άμα θέλεις κάπνισε, δικαίωμά σου να πίνεις και να καπνίζεις άλλα όταν το κάνεις κρυφά ξερνάω.

Ρίτα: Που... που το ξέρεις;

Ήρα: Έχω δει τα άδεια μπουκάλια.

Ρίτα: *(σηκώνεται βάζει ένα ποτήρι νερό κάθετα)* Δεν σε πιστεύω, δεν πίστεψα λέξη απ αυτά που είπες.

Ήρα: Δεν μ' έχεις ικανή; Μπορώ κι άλλα, χειρότερα.

Ρίτα: Αποκλείεται, έλα δω. *(ανοίγει την αγκαλιά της)*

Ήρα: Το χεις κάψι τελείως έτσι; Την μια ουρλιάζεις και στα καπάκια έλα δω;

Ρίτα: Προσπαθώ να καταλάβω τι σου συμβαίνει.

Ήρα: Τίποτα απολύτως, δεν έχεις προσωπική ζωή και τρώγεσαι μαζί μου.

Ρίτα: Εσύ είσαι η ζωή μου.

Ήρα: Πας καρφί για ΜΕΛΠΑ.

Ρίτα: Τι;

Ήρα: Μαλάκυνση Εγκεφάλου Λόγω Παρατεταμένης Αγαμίας.

Ρίτα: Δεν ντρέπεσαι; Τι είναι αυτά που λες;

Ήρα: Εσύ να ντρέπεσαι μ' αυτά που κάνεις;

Ρίτα: Έλα δω. *(ανοίγει την αγκαλιά της)*

Ήρα: Παράτα με, πάω μέσα.

(Ακουμπάει το κεφάλι στο καναπέ σα να λιποθύμησε)

Ήρα: Μαμά! Μαμά! *(της τρίβει το χέρι)* Όχι ρε πούστη μου, μαμά!

6^η Σκηνή

Την τσιμπάει στις θηλές του στήθους

Ρίτα: Άου! Πόνεσα. Τι έγινε;

Ήρα: Συγγνώμη. Κάτι έπρεπε να κάνω, ρε μαμά.

Ρίτα: Ξαφνικά μαύρισαν όλα, ένιωσα να χάνω-

Ήρα: Κόφτο! Δεν αντέχω την υστερία σου.

Ρίτα: Νομίζεις το έκανα επίτηδες;

Ήρα: Μόλις πούμε μια κουβέντα αμέσως «δεν μπορώ» και «δεν μπορώ», τώρα δηλαδή θα λιποθυμάς κιόλας;

Ρίτα: Σε παρακαλώ κοριτσάκι μου λίγο νερό...

Τρέχει της φέρνει

Ήρα: Έλα.

Ρίτα: Δεν τους αντέχω τους τσακωμούς.

Ήρα: Ούτε 'γω θέλω να πλακωνόμαστε αλλά φρικάρω μ' αυτά που κάνεις.

Ρίτα: Πνίγομαι. Είμαι τόσο πιεσμένη στη δουλειά κι εσύ μες την αντίδραση...-

Ήρα: Μη με ειβιάζεις. Δεν φταίω εγώ για τις επιλογές σου.

Ρίτα: Επιλογές; Δεν επέλεξα να μείνω χήρα.

Ήρα: Φτύσε πια αυτή την καραμέλα. Βγες, ζήσε, τι κάθεσαι κλεισμένη εδώ μέσα;

Ρίτα: Δεν έχω ούτε χρόνο ούτε διάθεση.

Ήρα: Η κολλητή σου πάντως δεν χάνει τον χρόνο της...-

Ρίτα: Τα κορίτσια της είναι μεγάλα.

Ήρα: Ήρθε στο σχολείο μου, στο 'πα...

Ρίτα: Μου το 'πες. Και λοιπόν;

Ηρα: Αλλά δεν ξέρεις ποιος την περίμενε πιο κάτω.

Ρίτα: Όχι, ποιος;

Ήρα: Με ποιόν έφυγε, νομίζεις; Η φιλενάδα σου.

Ρίτα: Που θες να ξέρω;

Ήρα: Με τον Γιωργάκη.

Ρίτα: Ποιον Γιωργάκη;

Ήρα: Τον πρώην σου.

Ρίτα: Είσαι σίγουρη;

Ήρα: Τους είδα, την περίμενε στο αυτοκίνητο.

Ρίτα: Μήπως έμοιαζε;

Ήρα: Καλά κοιμήσου.

Ρίτα: Αν αυτό που λες είναι... Αυτό είναι πολύ σοβαρό.

Ήρα: Και δεν είναι πρώτη φορά που τους βλέπω, απλά προχθές βεβαιώθηκα.

Ρίτα: *(Μένει σιωπηλή και δαγκώνει τα χείλια της)*

Ήρα: Όταν την βλέπω κριντζάρω.

Ρίτα: Τι κάνεις;

Ήρα: Πως να στο εξηγήσω... είναι σαν να γλείφω μπαταρίες.

Η Ρίτα γελάει, μαζί της ξεκινάει να γελάει και η Ήρα, το γέλιο τους δυναμώνει ξεκαρδίζονται.

Ρίτα: Ουφ! σε καλό μας. *(σηκώνεται βάζει βότκα και παίρνει τις νικορέτ.)*

Ήρα: Έτσι μπράβο, χαλάρωσε.

Ρίτα: Ήμασταν φοιτήτριες όταν γνώρισα τον μπαμπά σου. Γίναμε ζευγάρι αμέσως, κάποια στιγμή υποψιάστηκα πως τον φλέετραρε και σιγά σιγά την απομάκρυνα.

Ήρα: Σοβαρά τώρα; Την έπεψτε στον μπαμπά;

Ρίτα: Μετά γνώρισε τον άντρα της έμεινε έγκυος, παράτησε το πανεπιστήμιο, χαθήκαμε. Όταν σκοτώθηκε ο μπαμπάς είχε ήδη χωρίσει, -δεν μπορώ να πω μου στάθηκε- έτσι αρχίσαμε να ξανακάνουμε παρέα και στο τέλος την συγχώρεσα που κάποτε είχε προσπαθήσει να μου φάει τον άντρα.

Έρα: Και τώρα το ξανάκανε.

Ρίτα: Δεν με νοιάζει για κείνον, έτσι κι αλλιώς είχαμε χωρίσει. Αλλά χάθηκαν οι άντρες; έπρεπε να τα φτιάξει μαζί του;

Έρα: Στα λόγια μου έρχεσαι. Παλιοκαριόλα.

Ρίτα: Μη μιλάς έτσι..

Έρα: Συγνώμη σου την προσβάλαμε.

Ρίτα: Δεν είναι αυτό, απλά δεν είναι σωστό να εκφράζεσαι έτσι.

Έρα: Ξεκόλλα.

Ρίτα: *(πηγαίνει στο φυτό και αρχίζει να το μαδάει μετά παίρνει τη γλάστρα και την πετάει στο πάτωμα.)* Αϊ στο διάολο κι εσύ!

Έρα: Ωπ! Τσαφάραμε;

Ρίτα: Έπρεπε να εκτονωθώ.

Έρα: Κρίμα ήταν τόσο ωραίος ο κρινός.

Ρίτα: Δεν πειράζει θα πάρουμε άλλη γλάστρα.

Έρα: Καλά χέστηκα.

Ρίτα: Μου 'ρχεται να ουρλιάξω.

Έρα: Κάντο.

Ρίτα: Νιώθω ένα πνιξιμο, νομίζω θα σιάσω.

Έρα: Πήγαινε στα μαγαζιά. Πήγαινε για καφέ. Πήγαινε γυμναστήριο.

Ρίτα: Ναι, καλά λες. Μπορεί να πάω για τρέξιμο.

(Η Ρίτα φεύγει. Η Έρα βάζει ακουστικά, ακούγεται επίμονο χτύπημα κουδουνιού.)

Κάτια: Τι κάνεις ρε βλαμμένο τόση ώρα.

Ήρα: Προσπαθούσα να χαλαρώσω, είχα επεισόδιο με τη μάνα μου.

Κάτια: Τι έγινε.

Ήρα: Μου τα 'κανε πλανήτες, αυτό έγινε.

Κάτια: Που είναι τώρα;

Ήρα: Στο δωμάτιό της.

Κάτια: Βρήκες;

Ήρα: Ότι ετοιμαζόμουν να ψάξω στη βαλίτσα με τα καλοκαιρινά.

Κάτια: Δεν είναι καταπληκτικό;

Ήρα: Ποιο;

Κάτια: Που είμαστε όλες μαζί σ' αυτό.

Ήρα: Πως αλλιώς θα γινόταν; *(βγαίνει, επιστρέφει αμέσως με μια βαλίτσα)*

Κάτια: Θα είμαστε πιο υπολογίσιμες τώρα που έχουμε μαζί και τα φυτά.

Ήρα: Είμαι 'γω φυτό;

Κάτια: Αλίμονο.

Ήρα: Κοίτα, αυτό είναι ντάξει;

Κάτια: Λευκό, κολλητό και τιραντέ; Σουπερ.

Ήρα: Το πρωί θα φοράω το μπουφάν κουμπωμένο. Εσύ τι θα βάλεις;

Κάτια: Διάλεξα ένα φιλοδιάφανο αλλά έχει μανικάκι.

Ήρα: Δεν πειράζει, αν χρειαστεί το βρέχεις λίγο.

Κάτια: Ή το βάζω χωρίς σουτιέν.

Ήρα: Κι αυτό παίζει. Μίλησες με καμία άλλη;

Κάτια: Μπήκα στο μέσεντζερ, όλες τους έτοιμες να τα πετάξουν.

Ἡρα: Γουστάρω, θα γίνει της πουτάνας.

Κάτια: Στ' αγόρια δεν τη λένε. Σκύβει άλλος και βλέπεις τη χαράδρα του Καιάδα ολοζώντανη μπροστά σου να πούμε...-

Ἡρα: Με τα χαμηλοκάβαλα ξέρουμε τι χρώμα μποξεράκι φοράει ο καθέννας...-

Κάτια: Αν φοράει. Αλλά εκεί μούγια.

Ἡρα: Χαλάστηκε με το κολλητό μπλουζάκι της Σοφίας, γιατί έχει μεγάλο στήθος. Τι να το κάνει κυρά μου να το κόψει;

Κάτια: Δεν το ξέραμε να βάλουμε μπούρια.

Ἡρα: Ξέρεις τι μου την έσπασε πιο πολύ; Ναμίλαγε ο θεολόγος θα τον δικαιολογούσα, αλλά η Σαμαρά; δεν το περίμενα.

Κάτια: Τι σε παραξένεψε; Αυτή είναι πιο κολλημένη από τον θρησκευτικό δεν έχεις δει τους σταυρούς και τα κομποσκοίνια που φοράει;

Ἡρα: Είναι γυναίκα οφείλει να καταλαβαίνει, δεν κρινόμαστε από τα βυζιά μας ούτε από τα ρούχα που φοράμε.

Κάτια: Προκαλεί λέει. Άκου προκαλεί; Επειδή ζεστάθηκε, έβγαλε το φούτερ κι έμεινε με το φανελάκι.

Ἡρα: Είναι εξοργιστικό, χωρίς να την γνωρίζουν, μόνο από την εμφάνιση, της κολλήσανε την ταμπέλα της τσούλας και να 'ταν μόνο τ' αγόρια; (αγανακτισμένα) Σκαλώνουν και οι καθηγητές τώρα.

Κάτια: Μας αφορά όλες. Πρέπει να αντιδράσουμε, να το αλλάξουμε.

Ἡρα: Ζω για τη στιγμή που θα μπει στην τάξη και θα μας βρει με τα λιντζερι.

Κάτια: Τι θα κάνει τότε, θα στείλει όλο το τμήμα στον διευθυντή;

Ἡρα: Όχι να το στείλει. Τι θα μας κάνουν; Ομαδική αποβολή;

Κάτια: Δεν γίνεται. Πότε θα ξεκολλήσουν από τα στερεότυπα γαμώτο μου;

Ἡρα: Έχω βαρεθεί να μας κρίνουν από την εικόνα.

Κάτια: Κι εγώ να κρατάνε τη βυζομεζούρα.

Ήρα: Είμαστε περήφανες για το σώμα μας. Η κάθε μία διαφορετική. Είμαστε όλες γυναίκες.

Αγκαλιάζονται

Μπαίνει η Ρίτα, φοράει φόρμα, εφαρμοστό T-shirt, αθλητικά.

Ρίτα: Τι σκαρώσατε πάλι εσείς και αγκαλιάζεστε;

Ήρα: Τίποτα μωρέ. Μια μικρή εξέγερση. Τελικά που θα πας;

Ρίτα: Δεν ξέρω. Να πάρω αέρα.

Ήρα: Κοίτα να πάρεις απ' τον καλό.

Κάτια: Θέλετε να έρθετε αύριο στο σχολείο ντυμένη ακριβώς, όμως ΑΚΡΙΒΩΣ, έτσι;

Ρίτα: Δεν καταλαβαίνω. Για ποιο λόγο;

Κάτια: Για.. για συμπαράσταση.

Ρίτα: Συμπαράσταση;

Ήρα: Ναι! Έλα μαζί μας κι εσύ. Έλα! Θα προτάξουμε τα στήθη μας.

ΑΥΛΑΙΑ